

jeg mene, det er en genial Deling, man har foreslaaet, idet man lægger 200 000 paa Aviserne og 2 Millioner paa Ugebladene. Spareudvalget har draget en Sammenligning mellem dem og er derved kommet til den Slutning, at det var saa dyrt at omdele disse Ugeblade. Det er en Sammenligning, som jeg synes svæver ganske i Luften. Man siger, at man lader Ugebladene omdele her i København ved særlige dertil antagne Bude, og det koster saa og saa meget pr. Nummer, og saa siger man, at følgelig koster Ugebladenes Omdeling saa og saa meget hele Landet over. Det er fuldkommen ved Siden af, thi det sikre er, at vi kan ikke undvære et eneste Landpostbud, selv om Ugebladene falder bort. Landpostbudet har mere i Tasken de Dage, da han har Ugeblade med, det er sikkert nok, men han skal gaa sin Rute alligevel, og det koster ikke Staten mere, at han skal omdele Ugebladene sammen med Aviserne og Brevene. Jeg synes derfor, det er en daarlig Motivering for at sætte Ugebladenes Porto saa højt op. Naar Følgen saa, hvad jeg føler mig ganske overbevist om, vil blive, at denne 3 Øres Portoforhøjelse vil bringe mange af disse Foreningsmedlemsblade til at gaa ind, vil det jo ikke hjælpe paa Statskassen, paa Balancen, tværtimod. Jeg tror, at man her har skudt langt over Maalet. Mit Underændringsforslag gaar derfor ud paa, at disse Fagblade, som er Medlemsblade, og som kommer ud til hvert Foreningsmedlem, kun skal betale 1,5 Ø. i Porto pr. Nummer, det er alligevel 0,4 Ø. mere end Aviserne. Jeg vilde naturligvis gerne gaa langt længere ned. Jeg finder det urimeligt, at de øvrige Fagblade, der udgives af Erhvervsorganisationerne, skal betale 3 Ø., thi de har den store Opgave at styrke og fremme de Erhverv, der bærer Landet økonomisk. Men jeg skal indrømme, at de store egentlige Fagblade, som holdes af de faa, de mest forstaaende indenfor Erhvervene, kan der lettere lægges større Byrder paa. — Naturligvis er det ogsaa urimeligt, at smaa religiøse Medlemsblade skal betale saa stor en Porto, som her foreslaaet, sammenlignet med de andre, store Ugeblade. Jeg mener, der maa kunne findes en retfærdig Deling indenfor disse Ugeblade.

Jeg skal slutte med at tilføje, at naar jeg staar ene som Stiller af dette Underændringsforslag, er det vel, fordi man mener, der ikke er nogen Udsigt til, at det kan vedtages mod Udvalgets enstemmige Indstilling. Jeg er alligevel vis paa, at der

er mange i dette høje Ting, der sympatiserer med det og giver de Betragtninger Medhold, jeg har fremsat, og i hvert Fald er jeg vis paa, at der er mange, mange Tusinder ude i Landet, der gør det. Jeg har stillet Underændringsforslaget i Haab om, at der vil blive lagt Mærke til det paa Sagens videre Gang her i Rigsdagen baade nu og senere, naar Postloven endeligt skal tages op til Revision. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg det Underændringsforslag, jeg har stillet.

Drachmann: Det stillede Underændringsforslag giver mig Anledning til følgende Udtalelser. Udvalget har, som det fremgaar baade af Betænkningen og af de Udtalelser, der faldt ved første Behandling af Lovforslaget, været væsentlig bundet af Postspareudvalgets Betænkning, som først maatte afventes. Jeg kan herom ganske henholde mig til de Udtalelser, den ærede Ordfører for Udvalget (Hagbart Berg) kom med. Jeg vil dog gerne sige, at til en vis Grad er jeg enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Friis-Skotte) i hans Betragtninger over Sparekommissioner overhovedet, som han jo fandt overflødige. Jeg tror dog ikke, at Enigheden gælder ogsaa Motiverne, idet jeg mener, at disse Sparekommissioner burde være hjerteligt overflødige, og naar de ikke er det, hvad det altsaa viser sig, at de ikke er, taler dette just ikke til Fordel for Statsvirksomhed overhovedet.

Men man har altsaa holdt sig til dette Spareudvalgs Betænkning og har da ogsaa undgaaet de generelle Portoforhøjelser, som man fra alle Sider var enig om var uheldige i dette Øjeblik. Meget af Diskussionen i Udvalget har derfor, som det allerede vil fremgaa af tidligere Udtalelser herfra, drejet sig netop om Ugebladenes Stilling, og naar der nu fra en enkelt Side stilles Underændringsforslag paa dette Punkt, vil jeg gerne sige, at man fra konservativ Side har gjort sig de største Anstrengelser for her at finde en tilfredsstillende Ordning, Anstrengelser, som jo ogsaa Udvalgets øvrige Medlemmer har deltaget i. Men man kom til det Resultat, at eventuelle Delinger med tilhørende Skøn og Censur var det umuligt at forlange af Administrationen, og at man vilde komme til uholdbare Tilstande, hvis man indførte saadanne Delinger, som Underændringsforslaget her bygger paa. Fra konservativ Side havde man oprindeligt tænkt at foreslaa en Sats af 1,4 Ø., altsaa